

Joaquim Xirau

Joaquim Xirau i Palau (Figueres, Alt Empordà 1895 - Mèxic 1946). Filòsof, publicista i pedagog.

Estudià filosofia a Barcelona sota el mestratge de Jaume Serra Húnter i Tomàs Carreras Artau. Es doctorà a Madrid, on fou deixeble d'Ortega y Gasset i de García Morente; allà rebé també influències de M.B.Cossío i de la *Institución Libre de Enseñanza*. Completà estudis a París. Fou catedràtic d'institut a Vigo i catedràtic de la Universitat de Saragossa. Finalment passà a la càtedra de la Universitat de Barcelona (1927), on exercí fins el 1939, i fou degà de la facultat de filosofia i lletres. Fou membre de la Unió Socialista de Catalunya. A la universitat formà un destacat grup de deixebles (Calsamiglia, Casanovas, Font, Maragall, Ferrater Mora, Gomà, Nicol, Jordi Udina, Bofill, etc.), que van constituir, en expressió de Nicol, l'"Escola de Barcelona". Arran de la guerra civil, el 1939 s'exilià a França, després a la Gran Bretanya i finalment a Mèxic. Fou professor a la *Universidad Autónoma de México* (UNAM) i al *Liceo Franco-mexicano*. La seva tendència filosòfica es construeix a partir de la teoria dels valors, de la fenomenologia de Husserl, de Max Scheler i de l'anglès Moore. Intenta la superació de l'idealisme subjectiu mitjançant la noció de l'amor. La confluència de l'ésser i el valor es troba en l'activitat amorosa. Així resta superada la distinció subjecte-objecte. L'ésser concret resulta, doncs, de la cooperació de dues eternitats: l'eternitat de la fluència dinàmica i intensiva i l'eternitat dels elements immutables que la defineixen i l'enquadren. Aquest és un intent fort de personalització de la realitat.

Joaquim Xirau és autor d'una vintena de llibres de filosofia i de nombrosos articles en revistes especialitzades. Entre les seves obres, destaquem: *Las condiciones de la verdad eterna en Leibniz* (1921), *Rousseau y las ideas políticas modernas* (1923), *Descartes y el idealismo subjetivista moderno* (1927), *Lo fugaz y lo eterno*, *El sentido de la verdad* (1927, que traduí al català el 1929), *Amor y mundo* (1940), *El pensamiento y la obra de Bergson* (1944) i *Ramon Llull, filosofía y mística* (1945).